

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész ivon.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Felhívás!

A jogászegylet igazgató-választmányának f. évi decz. 2-kán, azaz: szerdán délután 4 órakor, szokott helyisége — a kir. tábla nagy termében — gyűlése leend.

Tanácskozás tárgyát több folyó és elintézetlen ügy mellett ez évi közgyűlés megtartása körüli megállapodás fogja képezni.

Tisztelettel kéretnek az érdekeltek a gyűlésben való szíves megjelenésre.

Maros-Vásárhelyt, 1874. decz. 1.

B. Apór Károly,
egyleti elnök

Kuti Albert,
titkár.

M.-Vásárhely, 1874. decz. 1-én.

A november 8-ki szászrégeni conferencia, melyet kezdetben mi is csak föllobbanó szikrának neveztünk, s melyhez, ugyszólva, semmi reményt sem kötöttünk, mind határozottabb alakot kezd ölteni magára, tanácskozmánya fölverte az országot, s ma már nem hagyhatjuk figyelem nélkül a mozgalmat, nem tekinthetünk kicsinyléssel a pártra, melynek zászlója alá naponkint több és több hazafi sorakozik.

Erdély több részében, s legutóbb mult hó 26-án városunkban is lefolyt tanácskozmány, nemkülönben a „Kelet“ november 28-ki számában, a párt választmánya nevében tett nyilatkozat hirdetik, hogy a szikra nem aludt ki, a szikra terjed és világít.

A körülmények ily alakulásával, midőn mindig igyekeztünk és igyekszünk Erdély keleti részének érdekeit képviselni, nem mellőzhetjük hallgatással a történeteket, s elődázhatlan kötelességünknek tartjuk eddig fölfüggesztett véleményünk, s ha úgy tetszik, ítéletünket nyilvánosságra hozni.

Pártállásunk — tudvalevőleg — a 67-ki kiegyezési alapon nyugodott, ez alapon állunk ma is, s azon kívántunk a nagy hazánkfia körül tömörült párttal együtt haladni, teljes reményünk volt egész az utóbbi időkig, hogy a többség, mely meg tudta védeni annak idejében az alapot, tudni fog azon előre is haladni; hittük, hogy e párt, mely keblében annyi jelest számlál, államunk sokat vetődött hajóját képes lesz biztos révpártra vezetni.

Reményünkben azonban, fájdalom! csalódtunk, s a történetek után képtelenségnek hisszük, hogy e párt szorongatott állapotunkon már segitenibirjon.

Valami, hogy úgy szóljunk, lidércnyomás nehezedett egész pártunkra, a tehetetlenség, a kétségbeesés nyögölte le akaratát, tevékenységét; olyan lett, mint a toronytetőn kuszó alvajáró, akkor ébred föl, midőn már a mélységbe zuhant.

Egy ilyen párt, államunk vészek közt vetődött hajóját bizonyára meg nem mentendi, ettől jövőre nincs mit sokat reméljünk.

De, hát mi okozta e teltségét, az a párt, mely keresztülvitte a kiegyezés óriási művét, miként tudott a kisebb munka előtt úgy megbomlani?

Kétségtelenül a vezetés hiánya, s a sokszor elítélt bizottsági rendszer.

Ha volna parlamentáris vezetés, bizonyoson képviselőink nem pazarolnának sem annyi pénzt, sem annyi időt.

A mi az annyira tulsulyra kapott bizottsági rendszert illeti, erre nézve szóljanak a legközelebbi tények; szóljan azon körülmény, hogy jelenleg működő pénzügyi bizottságunk szorgalma daczára, mindjárt év végén vagyunk a nélkül, hogy a költségvetés csak a képviselőház elébe került volna.

A bizottsági rendszer oka annak, hogy a legfontosabb kérdésekben sem a kormány, sem a ház nem foglalnak állást, nem határoznak, hanem bizzák a bizottságokra. Itt aztán sok idő után határoznak valamit a ház notabilitásai minden pártból, s a kormány, mely rendesen képviselve van e tanácskozmányokban, — kötve van e határozatokhoz.

Itt e bizottságban vetté eredetét az utóbbi időkben oly tulsulyra jutott pártgyűlölség szelleme is; példa erre legközelebről az adóbizottság, hol a pénzügyminiszter javaslatának vajmi kevés §-sa maradt épen; hiába kötötte egyes elvekhez a pénzügyér állását, leszavaztatott, a feyelem a miniszter pártjában fölbomlott, s nem volt kinek megvédeni a beterjesztett javaslatot.

A bizottságoknál nem kevésbé voltak pártunk megerőtlenítésére befolyással a clubbok.

A clubbokban a zártkör bizalmassága alatt tényezett és tényezik legjobban a cselszövény, képződnek a cotteriák, alakulnak egyes vezérszemélyek körül az uralkodó klikkek. A politikának ilyenén áthurezolása a képviselőházból a clubbokra, mint minden anomália, csak hamar megtermé gyümölcseit. Egy clubból csak hamar lett kettő, három, négy, s ma már több párt van, mint clubb, mert pártjaink számát 10 vagy 12-re lehet tenni. Ezen árnyalatok nagyrészből, kétségtelenül a clubbok politikai tulzásainak következményei, mely politika csak hamar emánczipálta magát az elvek szolgálata alól, hogy a személyes ámbiczió, vagy kormánykegyelem szolgálatába lépjen.

Hogy ily körülmények között parlamentáris törvényhozást, valami jót vagy üdvöst várni nem lehet, az bebizonyult. A pártok miatt dolgozni nem lehetvén, a ház lemondott a bizottságok javára, s a kormány sem a házban, sem a bizottságokban nem találván támaszt, lemond a közigazgatásról, legrosszabb esetben egyik-egyik tagja megválnak tárczájától, s uralkodik tovább a véletlen és a legrövidebbre látó napi politika.

Ily körülmények között, s nem bocsátkozva ezuttal az ügy is tudva lévő szomorú eredmények részletezéseibe a jeleni középpárttal, vagy meglévő pártjaink egyikével sem látunk a válásból kibontakozást, a helyzetet csak egy élet-erős új párt segíthet, melyet még nem corrum-pált a jeleni megvesztegetett parlamentárismus.

A lökést a királyhágón inneni — ott fenn tekintetbe úgy is ritkán vett — rész megadta, a kis Erdélyben a mesterkéletlen közvélemény e párt mellett nyilatkozik, s kereszteljük azt akár-hogy, célja — meg vagyunk győződve — tiszta, mert zászlójára „államunk bukástól mentése“ van fölírva.

Jogi szemle.

Res judicata.

Jogbiztosságunk nem kevés hátrányára mutatnak, a midőn igazságszolgáltatásunk közegei saját jogérvényes ítéleteiket nem respectálva, már eldöntött jogesetekben újabb meg újabb eljárást engednek meg, azokat egyszerű tanuvallozás, újabb vitatás és eldöntés tárgyul kitevén, költséges perek folytatására utat és alkalmat nyújtanak.

Esetek fordulnak elé bíróságainknál, ugyanis: a hol megváltás mellett fölszabadultnak ítélt urbéri állományok tulajdonosi ellen, törvényes örökösödés czime alatt keresetek indíttatnak és folynak.

Előre bocsátjuk ez alkalommal azon eseteket, értjük, a hol a megtámadott alperes, urbéri jogérvényes ítélet alapján nyerte meg és bizonyítja jogczimét a perlemény substratumához s a res judicatán alapul és a melyeknél a felperesfél ex proprio motu minden perre ütasító végzés nélkül, az urbéri perek folytatására kitűzött záridő eltelté után ugyanazon közös szülőttől származást vévén alapul, a valódinak elismert, vagy egyszerűen mellőzött res judicata ténykörülménnyel szemben kikérdezés végett tanukat ajánl fel ellenbizonyítékul és a bíróság ezen bizonyítási eljárást megengedi és fogadatosítja a már ítéletesen eldöntött fölszabadulási ügyre nézve.

Ily eseteknek folytatása, főleg ily bizonyítási eljárás hivatalbóli megengedése, jogosultsága és gyakorlatiasága megbírálsánál önként fölmerülnek azon jogi kérdések eldöntése, hogy: vajjon egyáltalában törvényes örökösödési per indítható-e csak azért, hogy a köz édes atya a fölszabadult állományban 1848. január 1-ső előtti időszakban urbéri szolgálatot tett és azután az abban fölszabadult fiánál, illetőleg alperes félnél lakozott s a jelen érvényben álló örökösödési törvények behozatala után halálozott meg; továbbá, hogy egy urbéri ítélet szolgál-e a tulajdonosnak jogczimül? és hogy az ítélet csak oly egyszerű bizonyíték-e? mely ellen a bíróság annak valódisága megdöntése, avagy más birói előzetes eljárás nélkül a felperes által följánlott egyszerű tanukikérdezést megengedhet és fogadatosíthat.

Ezen kérdések egymással oly összeköttetésben állnak, hogy egyiknek megvilágosítása, egyúttal a másiknak megfejtésére vezet.

Felfogásunknak ezen tekintetben a positiv törvények alapján megkísértjük a következőkben kifejezést adni. Törvényhozásunk az ősiség eltörlése, a jobbagyság s az urbéri állományok fölszabadítása alkalmával azon intenciótól vezéreltetett, hogy a fekvőségekhez tulajdonjogot az ősiség korlátaiból kiszabadítva, azt általánossá, biz-

tossá s értékesebbé tegye, és hogy az urbéri állományokban fölszabadultakra nézve azt azokra átruházza, teljes mértékben kiterjessze.

Az urbéri 1854. jun. 21-ről kelt legfelsőbb nyílt parancsnak mindjárt 2-ik §-ában ez áll: „az urbéri kapcsolat megszüntetése következtében a volt jobbágyságok a kezökben levő urbéri földbirtokban teljes tulajdonosi és szabad rendelkezési joggal ruháztatnak fel.”

A most idézett legfelsőbb nyílt parancs a 3., 5. és 18., s vonatkozva a székelőföldi viszonyokra a 28. §-ai körvonalozzák azt, hogy urbéri perek a volt földesúr és jobbágyság között oly urbéri állományokért folyhatott, melyek 1819. jan. 1-től 1848. jul. 1-ig az utóbbiaknak oly módon jutottak, hogy ők azok után az adót és a földesúri tartozásokat fizették és 1848. jan. 1-je azoknak tetteles birtoklásában találtak; a per folyamában is ezen tények voltak hivatalos összeírások, adótáblák és szükség esetében tanúk által bizonyítandók és az ítélet is azok alapján keletkezett.

A felhozottakból kiindulva önként következik, hogy urbéri per csak a volt földesúr és jobbágyság közt folyhatott, és hogy az urbéri ítélet, bárha a használt kifejezés szerint az állomány természetét mondotta is ki, a tulajdon és egyúttal a tulajdonos felett is határozott.

Az urbéri állományokra nézve a tulajdonjog a fölszabadultat illetőleg 1848. jan. 1-én nyilván meg, az kizárólag az abban fölszabadultat illeti, a családja is rajta kezdődően, a törvényes örökösödés az ilyen substratumokra nézve az 1848. jan. 1-én túliakra ki nem terjesztethetik, ez az elválasztó vonal és időpont, melyen túl és innen a vérségi leszármazásnak, successiónak és ebből eredő jogoknak a volt urbéri állományhoz, egymáshoz semmi közük nincs.

Az urbéri állományok tulajdonosai jogcímüket nem családi örökösödés, hanem a törvényhozás intézkedése, és vitás esetekben bírói ítélet által nyerték meg, illetőleg időmulás következtében is. E szerint jogcímek az ált. p. t. k. 424. §-a kívánalmával megegyez, az által is indokolható.

Elfogadván a fennebb jelzett jogi intézkedéseket és tényeket, el kell, hogy fogadjuk azt is, hogy ily állományok tulajdonosai ellen 1848. jan. 1-én túl származott vérségi összeköttetésből örökösödési keresetek nem támaszthatók, vagy ha indíthatnak is, egy közhiteli okmány, illetőleg jogerővel bírói ítélet ellen följánlott egyszerű tanuvallomás a bíróság által nem elfogadható és nem érvényesíthető.

Nem csak azért, hogy a lehető legnagyobb anomáliát foglalja magában, ha a bíróság saját ítéletét, annak valódisága, megtámadása, meggyengítése és így előzetes bírói eljárások közbejövetele nélkül, mint közhiteli és

egyúttal törvényes jogcímmel szolgáló okmányt nem tekintené, és mint ilyent, tanúk bizonytalan vallomásai által megsemmisíthetőknek kiténé; hanem főleg azon okból, hogy: a mint már fennebb is érintettük, az urbéri ítélet egyúttal a hivatalos conscriptiók, adótáblák alapján is készülvén, azok oly ténykörményekről is bizonyítanak, melyek tanúk által nem is tisztázhatók, helyre nem állíthatók.

Eltekintve azon abnormis állapottól, melyet ilyeszerű tanuvallomás megengedése és eszközölése idéz elé az által, hogy az a res judicateval tisztázott és az időmulás által többé nem horgatható, a volt földesúr és jobbágyság közötti viszonyokat tárgyalja, ezen bírói eljárás egyúttal hamis tanuvallomásra, eskütételre alkalmat ad és nyújthat.

Ugyanis, a mint sajnos tapasztaljuk, gyakori az eset, hogy a tanúk szándékosan, vagy tudatlanságokat felhasználva, hamis esküt tesznek le, tettek le, kiváltság, urbéri ügyekben, mely utóbbi esetekben a hamis eskütétel annyival könnyebben provokálható, mert a tanúk rendszeren fölszabadult, vagy elhanyagolt értelmi tehetséggel bírók lévén, sem a fölszabadulás eseményének jogi criteriumait, bizonyítékait nem tudván, nem tudhatván, a bíró által elébe tett kérdésekre éppen olyan tényekről hajlandók és tesznek tanubizonytságot, a mik csak okmányok által lévén bebizonyíthatók, tudomásuk tárgya nem volt, nem lehetett, mint például a földesúr és jobbágyság közötti belső, magán természetű viszony, a conscriptió, adótábla stb.

Csernátóni M. Zsigmond.

MAROS-VÁSÁRHELYT, 1874. nov. 30.

Az országos események kiváló mozgalmi, a társadalmi élet komolyabb irányu, messzebb ható áramlatai oly varázserővel bírnak, annyira magukkal ragadják a „lét urai“-nak figyelmét, hogy az állam és egyéniség közötti viszony téves felfogása válik uralkodóvá, s a munkás ember, a szorgalmas családfő a napi országos események hullámainál sodortatva, rendes munka helyett meddő aggodalmakkal, nyugtalan gondolatokkal tölti el idejét.

Szétdúlt kebelrel búsong a haza jövője felett, aggódó, félénk szemmel tekint a bonyolult viszonyok fejlődése felé: s e töprengő állapotában elfeledi jelen családi körülményei vizsgálatát; elfeledi azt, hogy a tehetetlen fájdalomnál többet ér a reális irányu foglalkozás, többet segít helyzetén egy órai munka.

Nem szölok az újabb „erdélyi“ mozgalmakról, nem akarom ezek czélját, vagy törekvéseit kutatni: csak szerény nézetemet fejezem ki a felett, hogy Magyarországon jelenleg a helyzet oly válságos alakot kezd ölteni, mely a békés polgár nyugalma nem ok nélkül zavarja fel.

Emlékszünk még az amerikai szabadság-harcra, tudjuk bámulni a francia nemzet önállóságának kiküzdését; de azt is tudjuk, hogy a magyar nemzet példátlan

bátorsággal, óriási szívóssággal bír arra nézve, hogy: ha léte kockáztatva van, azt bármilyen fenntartása. A magyar nemzetnek egyetlen büszkesége az, hogy: magyar. E jellegért él, e jellegét nem fogja elveszíteni soha. S mind addig, míg állása e kérdés körül nem forog, nyugodt lehet... S mégis... mégis a kételkedés elvitázhatlan jogosultsága, az aggály vissza nem tartóztatható jelei mutatkoznak tettein, s rémképeket varázsolnak elébe, melyek nyugtalan állapotjukat igazolják.

E nemzet létét önfenntartási küzdelme jellemzi. S nagyon kétséges, hogy vajjon átka, vagy áldása a sorsnak e folytonos küzdelem; a jelen helyzet izgató alakja a mellett szól, a jelen állás elismert magassága erről beszél.

S dacára e szilárd életerőnek, dacára annak, hogy életfenntartásunk veszélyeztetve nincs, a nemzet polgárai mégis nyugtalanok, meddő vitaközzel, üres tanácskozással töltik idejüket.

S ha a nagyok, ha a természeti viszonyoktól függetlenebb egyének oly hévvel karolják föl az eszmét, oly önfeláldozóan rohannak a mentő-sajka után: lehet-e csodálni, hogy iparosaink, hogy polgáraink előtt is feltűnést okoz működésük.

A politikában oly vonzerő rejlik, mely akaratlanul is magával sodorja az embert, s ha ez az égetőbb kérdés a pénz körül forog: igazolva áll azon határtalan ragaszkodás, mely a komolyabb munka helyett lekötve tartja áldozatát.

Mi látjuk a nemzet borus viszonyait, s érezzük is azon kellemetlen helyzetet, mely pénzügyi állapotunk rendetlensége miatt származik, de azért nem feltűnik a jellegét, a „magyart“, mert lételeme megtámadva nincs; s határozottan föl kell hívunk a polgárok figyelmét arra, hogy a csendes, házi, folytonos tevékeny foglalkozás sokkal több pozitív eredményt hoz létre, mint azon üres töprengés, mely naponta lábra kapni kezdett. Ez által az ipar és anyagi helyzet sokkal biztosabb előhaladást nyer és nem egy porszemet fog képezni az erélyes munka a nemzet roskadozó viszonyainak újja építésén; s majd, ha a szükség kényszeríteni fog, megmutathatjuk azt, mit tesz „magyarnak“ lenni, s mit tesz e szó: hazafiság... Munkára fel s nem meddő tanácskozásra!...

— * —

Maros mellől 1874. aug. hóban.

A Bethlenianum fehervár-n.-enyedi collegium neblantsávirág.
(Folytatása és vége.)

Hanem, ha mind e balsorsu jellemzések most is gyáva kenyér- és személyes érdektől nyerve ádáz táplálékot, a legdicsebb fejedelem és nemes áldozatteljes, századokra nemzeti létünket biztosítani kívánó követői áldásteljes intézkedéseik, a helyett, hogy teremő tetteik; a helyett, hogy a hazafi és nemzeti hön lángoló szeretet,

TÁRCSA.

Zubovics Fedor.

Csaknem e név foglalkoztatja két hét óta az összes európai sajtót; ez egyén szinte oly feltűnést okozott, mint az északsarki expedíció tagjai; nem teszünk azért fölszemes dolgot, ha e jeles lovasról eddigelő a hírlapokban töredékeként megjelent adatokat tárcánkban összeszedve, egy egészben adjuk olvasóinknak.

Zubovics Fedor hontmegyei, felsőturi születésű 28 éves fiatal ember, gyermekkorát azonban a Jászágban töltvén, jászoknak mondja magát. Ott teremnek a legjobb lovasok, s ő nem is válik a jász hírnév szégyenére, mert ő maga a legkitűnőbb lóismerők és idomítók egyike. Három oldalbordáját törte össze egy lóról-leesés következtében, egy lóugrás pedig összetörte jobb lábszárát s azt most is aczélgép tartja össze. S mégis volt bátorsága vállalkozni a merész feladatra, pedig nem is valamely fogadás következtében, hanem csupán magyar lovas ambícióból.

A feladat volt: Bécsből Párisba — mi 156 német mérföld távolságot tesz ki — két hét alatt lóháton és ugyanazon egy lovon, megtenni az utat.

Zubovics nem 14, hanem 13 nap alatt hajtott végre e lehetetlennek hitt vállalatot.

Nem is első ilyenmű tette az neki. A budai lakosoknak még most is emlékeztükben van az a vakmerő lovas, ki a Gellérthegy egyik gyalogosán és szédítő oldalán a Sáros-fürdő felől tette meg naponkénti lovasétait, patkolatlan lovon, s műlovászati tevékenységéről

sokat tudnának beszélni a stiriaiak, Reitoldstein környékén, hol Egyiptom kormányzójának, Sefers pasának egyszerű lóistálói vannak. Zubovics ott fényesen bebizonyította lovászati zsenie-jét s a közel Gleichenberg fürdővendégei nem győztek szörnyűködni naponkénti bravurjain. Érdekes adatok, hogy: mint alig fölserdült fiu vett részt az északamerikai háboruban s katonai kitüntetést nyert, hogy egyike volt a marsalai ezer hősnek Garibaldi alatt, hogy a schleswig-holsteini háború alatt, mint nyargonc, az-osztrák-porosz sereg fáradhatlannak ismerte, hogy a jégzajlás idején átúsztatta a Tiszát, hogy a Kárpátok egy meredek hegységén félmérföldet járt be trapista modorban, a Niluson 48 óráig birt evezni, stb.

Az angol félvér Cadaroc sem most lesz ismertté a sport-körökben. A 7 éves barna kanca-ló nagy kitartásáról, s mint igen jó ugró, már előbb is híres volt s tulajdonosa erre az útra ingyen engedte át Zubovicsnak s hosszú sétalovaglások által készítette elő a nagy útra.

A nagy utat Zubovics szerencsésen meg is tette, mint érintők, egy nappal előbb a kitérő időnél, dacára, hogy lova útközben megsérült s a Fekete-erdőben eltévedett s 10 órát czéltalan bolyongással töltött.

Úti viszontagságait különben elbeszélte egy Párisban időző honfitársunknak, s ennek tudósítása nyomán közölhetjük a következő érdekes adatokat:

Okt. 25-én d. e. 10 órakor indult meg Bécsből honvédtiszt egyenruhában, s így folytatá útját 23 mérföldnyire. Az ennsi hidon oly baleset érte, mely csaknem meghiusítá egész tervét. Lova ugyanis egy hegyes csontba hágott s az elébe lovagolt dragonyos-tisztek már azt is kétségbe vonták, vajjon e beteg lóval nem Párist, de Strassburgot is elér-e? A dragonyos-ezred főállatoryosa

levette a lóról a vasat, kitisztította a sebet s vascipőbe burkolta a ló megsérült patáját. Így indult el Zubovics tovább csüggedetlenül.

Effendingenig ment a ló a vascipőben. Itt újra meg kellett vasaltatni, mert sántított. De Vitchben újra meg kellett állnia s bőrcipőt tétetni a ló beteg lábára. Ezzel a lábbelivel kitarotta az utat egész Ulmig, itt azonban új baj támadt. A ló sebe gyenedni kezdett s a sánta paripát operáltatni kellett. A sértett talpat egész a húsig kimetszették s újra megvasalván a lovat, folyt az út tovább; a Fekete-erdőn át, hol a szakadó havasokban eltévedtette az utat s egy vadászlakban kelle megszállnia reggelig. Másnap újult erővel indult meg s csakugyan megpillantá a strassburgi Münster tornyát. E városból az egész tisztikar elébe lovagolt, sőt még hölgyek is. Itt tétette lovára az utolsó vasat s rövid pihenés után folytató útját.

Innen kezdve azonban tömérdek kellemetlenség érte útjában. A francia határon belül ugyanis sok helyütt porosz kémnek tartották, mely véleményükben még meg erősítette az, hogy hősünk kezében földabroszt láttak, melyről az utak felől tájékozta magát. A francia parasztok néhol oly fenyegető állást foglaltak ellene, hogy nem egyszer kellett revolveréhez nyulnia.

Corneux-ben revolverrel reggelizett. Maga a vendéglős volt az, a ki, mikor észrevette idegen voltát, fenyegette, s a ki fölszólítá, hogy: ha épségben akar maradni, hagyja el házat. Hősünk, a ki derekason megéhezett, azt válaszolta, hogy majd az étkezés után. A vendéglős megmaradt kívánságánál: „hagyjon ott mindent s álljon odább; ő „prussien“-nek nem ad enni, ha csak mérget nem.“ A revolverek megtették halásukat; a vendéglős

nemes, mindent élesztő, a lankadottakat és elesetteket tudatra és tevékenységre ébresztő tűzével gyarapodás-, teljes kifejlés- és megörökítésre egyetemesen elősegítettének, lábbal tapodtatnak; a dicső emléküknél örökös Vesztő-tűz, a hazafi, a vallás és nemzeti kegyelet hőn lángoló tiszteletteljes tüze eloltatni, gyáva közönyé aljassáttatni az igyekezést; fényes nappal és lámpással bár kutatva, megtaláltam a zászlómentőt, a hősök sirját dicsőségesen és szeplőtelenül megőrzött!

Ez Hidvégi gróf Mikó Imre! A ki ezen országrészünkbeli nemzetfeleinknek, véreiknek férfi kora kezdetével eszélyes előharczosa; a haza, nevelés, tudomány és minden szép művészeti törekedések s nemzetünk tökélyesbülése elősegítését megalapító, vállalatok iránti önzestelen, tiszta szeretet, odaadással párosult tisztelet, igaz hívő vagyonát, nyugalmat és feláldozó, egyetlen nemes keblű hazánkfia, a ki az 1848/9-ben elesett letiport Bethlen főiskola és vele N.-Enyed és ezekkel Alsó-Fehérvármegye magyarsága és birtokos osztálya porba tiport hazát és nemzetünket csak nemes, csak eszélyes szabadelvűség és általános szellemi és vagyoni, tökéletesbülésre vezető és világító tornyul szolgált nemes zászlóját bátran a romok, a már-már megsemmisülésből soha nemes- és jónál egyebet nem eszközölt szellemi kezébe ragadá; az ádáz testvér által ártatlan kiontott, nemes, vérfertőztetett, hazaszeretet, vallástisztelet és nemzeti egység munkálására fölszentelte; a ki, midőn a főiskolát életre hívá, Nagy-Enyedet, Alsó-Fehér birtokosságait, ennek és egész országrészünknek magyarságát megmenté, a tanulás- és nevelésre egyedül nemzetiségünk fölényét biztosító, fény- és megállapodási pontot ada; ma is e nemes téren megmérhetetlen vesztségei és hajlott kora mellett az emberiséget megváltó, áldozatteljes türelmével, ennek legyőzhetetlen sikerével munkál és fárad. Kegyelmes úr! minden nemű önzéstől ment hazafi tántoríthatatlan tisztelete és hódolatával kérlek: tartsd a szellemi, erkölcsi tökély, haza, nemzetiség és vallásunk iránti hártatlan szeretet, szeplőtelen ragaszkodás és nemes áldozatkészség minden ágaiban kivívott, nemesen gyakorolt fölényed által, hatalommá vált és birodalomszerte tisztelt szellemi és testi kezeidben a dicső zászlót lobogtasd a tökély felé, parancsolj tökélyesbülést, parancsolj örökre megállapodást és ez által a megyékben nemzetiségünknek örökre fölényben maradást. E nemes tett egyszerűsmind, a mint általad eddig bizonyula, ugy ezután is megóvjá a Te, a legdicsőbb fejedelem és jó tetteiben követői, az alapító, dicső sirjaik, végrendeleteiknek lábaltapodását; szellemi fölényed és igazság, meg nemzeti pártatlan szeretetedet, hagyd szellemi, minden földi kincsét felül múló, vég hagyományi ajándokul és követendőül, a vallásunk- és nevelésügyben teendőinkben nyomdokaidat követni kellett, közöttünk főszereplésre hivatottaknak a szent-imrei török-magyar harcából örökre dicsőített hős

lecsendesült; hősünk elfogyasztotta dejeunerjét s útját ismét tovább folytatta.

Tourneau-ba érkezvén, itt új baleset érte a lovat. Egy bretagnei hatalmas csődör ugyanis úgy megugratta a szegény paripát, hogy Tourneau-tól kezdve már két lábára sántított.

Champigny-ben valami rablófélnének tarthatták, mert késő este érkezvén ide, miután lovát a fogadó istállójába bekötötte s maga egy zsúp szalmára melléje feküdt: rá zárták az istálló ajtaját. Össze kellett törnie az ajtót, hogy kiszabadulhasson. Még arra sem akadt ember, a ki a pénzt elfogadta volna az éjjeli szállásért, egy sem mert feléje közelíteni. Az út annyira kifárasztotta s annyira idegessé tette, hogy Dienze-ben, például egy éjjel álmában, kiugrott ágyából s neki rohanva az ablaknak, kezével betörte, minek folytán jobb keze több helyütt megsérült. Utazása utolsó 7 napjában csak egyetlen egyszer, s akkor is csak 3 órán át aludt; ha olykor le is dőlt pihenésre, idegessége, izgatottsága s a lováért való ijedtség nem engedék szemeit behunyni. A szegény Cadarocot is annyira kimeríté a fárasztó út, hogy már enni sem akart s gazdája kénytelen volt zab-konzervet tölteni szájába, ha éhen elveszni nem akarta hagyni. Útjában minden félóránban föltartóztatta egy-egy csendőrs útlevele után tudakozódott.

Zubovics hazánkfia vállalkozásának teljes méltánylásához a már említett akadályokon kívül szükséges tudni, hogy az ennsi baleset miatt a programtól teljesen el kellett térnie és pedig rá nézve egészen kedvezőtlen irányban.

A megállapított program naponkint, illetőleg huszonnégy órában, tizenkét órát engedett a pihenésre, de mivel a beteg lóval lassabban haladhatott, hogy a kitű-

rés nemzeti fölényünkért legnemesebben áldozott nemes utódaira.

Szellemi és erkölcsi hatalmad mindent tehet, melletted van és lesz nemzetünk kicsiny nagyja dicső tetteidhez, az örökre valóságot nemzők tisztelete és emlékébe biztosító fénykoronának, az ennyi főiskolát biztosító tetteid, munkásságod lesz az örökösön fénylő legdicsesebb gyöngy, e nemes, dicső fénypont elérésében, s egész életed folyamára biztos, részedre nemzetünk tántoríthatatlan hűsége és ragaszkodása, melyet Vörösmarty az „örög köznemes”-sel, ezen tiszteletteljes hű szavaiban az országgyűlésen mondott László magyar királynak:

„Uram, király, te jó vagy és kegyes!”

Oh, jöjj közénk és az Isten angyala

Nem őriz jobban, mint mi tégedet.

Ez ősz fejet teszem le számolyodra,

Maradj közöttünk, s minden hajszáladért

Egy élet áll őrt, ifjabb és erősb,

És százat érő olyat, mint enyém.”

K ü l f ö l d.

Bécsben az országos törvényszéknél egy vizsgálat van függőben a Károly-Lajos vasút összes igazgató tanácsosai ellen. Az igazgatónak, Rodenau lovagnak, halála után ugyanis a vizsgálat nem lett megszüntetve, mivel más egyének is az ügyben belebonyolodottaknak látszottak.

Ugyancsak Bécsből írják, hogy a baloldali körnek nov. 27-ki gyűlésében Herbszt, Breszt és Gomperz határozottan Banhaus programja mellett nyilatkoznak. Syz egy vasuti kölcsön létesítése érdekében beszélt, melyszerint 500 millió frt lenne felveendő, — évenként 50 millió, mely ajánlatot az által indokolt, hogy bizonyos iparok igen panganak.

A voralbergi küldöttséget 8 felsége nov. 27-én fogadta, s ígérte, hogy az arbelgi vonal, mely birodalmi ügy, különösen tekintetbe fog vétetni.

Berlinből nov. 27-én írják, hogy a „Spen. Zeitung” korábbi szerkesztője nov. 27-én gr. Arnim ügyében, mint tanu ki lett hallgatva, az általa ezen ügyben közzétett körülmények felől.

A birodalmi kancellár a birodalmi tanács elejébe egy statutumot terjesztett, a „Monumenta Germaniae Historica” tovább fejlesztése tárgyában. E szerint egy 9 tagu központi igazgatóság lenne Berlinben felállítandó, kik közül a berlini, bécsi és müncheni akadémiák 2—2 tagot neveznének ki.

Párisból nov. 27-ről írják, hogy Decazes közelebbről kézbesíteni fogja a választ a spanyol követnek, a spanyol memorándumra.

Rómában a kamara 304 választást verificált. Minghetti az állami előirányzatot az 1875-ik évre elő-

zött idő alatt célját érje, csak nyolcz órát számított a pihenésre. Ő némelykor lehajtá fejét nyugalomra; de a lovának nem engedte meg, hogy lefeküdjék, mert attól tarthatott, hogy aztán föl nem kél. Az egész uton sárga répával étette szívós paripáját.

Nov. 9-én végre délelőtt 9 óra 55 perczkor megérkezett utazási céljához a párisi „Place du Trone”-ra.

Leirhatlan a lelkesedés, írja egy párisi levelező, a melyet megjelenése szült. Egy pillanat műve volt, s egészen körülvették őt. Üdvözölte a párisi jockey-club, a követség képviselője és számos magános, ez utóbbiak közt több honfitársa. Az angol gentlemanok, a kik a fogadást vésztették, szintén szívesen üdvözölték őt.

Zubovics porosan, megviselten, kimerülten ért céljához. Hogyne, az emberföltött erőfeszítésen kívül életmódja is fölötté frugális volt, nagyon keveset evett, sok sört ivott, s reggelenkint egy kis pálinkát a hideg ellen. Elcsigázott testtel szált meg a Grand Hotelben, de megérkezése után pár órával már ugy érezte magát, mintha minden fáradaimat kihevert volna.

Másnap tömérdek üdvözlő irat és sürgöny várt reá. Az angol királynőtől, az angol trónörökösötől, különböző jockey-clubboktól, — még az amerikai jockey-club is referált magának a tenger alatti távirda útján a lovaglás eredményeiről, s a rendkívüli sikerről értesülvén, sietett őt üdvözölni. Audiffret herczeg, gr. Apponyi az osztrák-magyar nagykövet, Mac-Mahon ebédre kérték magukhoz. Hires sportsmanek diszlakomát rendeztek tiszteletére, mely rendkívül fényesen ütött ki; egy szóval ő volt az idény hőse, ő volt a legfelkapottabb, legtöbbet emlegetett egyénisége Párisnak, s az ő nevével kapcsolatban természetesen Magyarország és annak honvédsége, melynek ily kitűnő lovasai vannak.

terjesztette. Két baloldali jegyző elbocsátása miatt a hat jobboldali jegyző is elbocsáttatását kérte. Felmentetésük megtörtént, s hétfőre új választás van elrendelve.

Sz.-Gallenből tudatják, hogy a nagytanács az államszervezet revisiója alkalmávali tanácskozása folytán jóváhagyta a bizottsági többség ajánlatát, a hit és lelkiismereti szabadságra, az istenitiszteletnek szabad tartására, az egyházak feletti állami felügyeletre és a papok választására vonatkozólag.

Konstantinápolyból nov. 28-ról írják, hogy gr. Zichy kocsija egy gödörben feldőlt, de a gróf sérülések nélkül megmenekedett.

H i r r o v a t.

* A helyi dalárda folyó hó 6-án, vasárnap este táncczsal egybekötött dalestélyt rendez a „Tránsylvániában. A mint értesülünk a zene-egylet gyakorló tagjai közül is többen tényleges részt fognak venni, a mi az estély kellemességét mindenesetre emelni fogja. A programot közelebbi számunk hozza, addig is pártolásra hívjuk fel a tisztelt közönséget, annál is inkább, mert a tiszta jövedelem ez életrevaló egylet pénztára javára fordíttatik.

* Az utazó közönség nem kis kellemetlenségére szolgál az, hogy az indóházaknál alkalmas helyiség nincs, mely a korán oda érkezett utast befogadja. A váróteremben — mint köztudomású dolog — éjjel, vagy éjjeli időben tartózkodni nem szabad, s ez ellen nincs is semmi kifogásunk; de különösen téli időben elkerülhetlennek látszik oly hely berendezése, hol az átfázott utas menhelyet és nyugalmat találhasson. Mert ennek hiányában gyakran ki leszünk téve annak, mi közelebbről is történt, hogy az indóháztól gyalog tovább kell utazni, míg egy vendégszerető órház jószívű tulajdonosa megszán és megoltalmaz a külleg kellemetlen hatásaitól.

— Egy helyi házigazda közelebbről kiszámította, hogy az ő rendes évi hús szükségletén, melyet t. i. néhány tagból álló családjával elfogyaszt, a kapzsi húsárak a hibás mérés által mennyit nyerne. Ő ugyanis naponta 6—8 font húst fogyaszt, s midőn megméri az ő tisztességes házi mértékével a napi hozatalt: rendszeren 1 font, sőt némelykor még több is hiányzik ama mennyiségből, a melyet tulajdonkép hozatni szokott. Ezen észleletéből azon számtani eredményt kapta ki, hogy közép-számításba csak az ő szerény háztartása után a mészárosnak évenként legalább 74 frtot sporolnak. Ez szép eredmény, s ha minden házigazda az év végén egy ily kiszámítást csinálna, s azt a helyi rendőrséghez bemutatná: az a statisztikai adatok gyűjtésének egy ritka eredményét lehetne képes e tekintetben az országos statisztikai hivatalnak beszolgáltatni.

— A gr. Haller Ferencz és gróf Haller József közt fennforgott 10 mázsás osztályos per a kir. curia által alperes előnyére láttatott el.

— Jókainé asszony harmadik föllépte Kolozsvárt az „Egy pohár víz”-ben mult szombaton, telt házban történt. A játék elég szabatos és az eddigiekénél sikerültebb volt.

— Egy vámos által lapunk 95-ik számában megjelent közleményre vonatkozólag beküldött sorokat, személyeskedő irányú drasztikus irmodora miatt, egyáltalában nem tartjuk közölhetőeknek. Ha az egy vámos beküldött levelében kellő objectivitást használ, ha irmodora kevésbbé sértő; szóval: ha válaszában csak az ellene megjelent közleményre felel — készséggel vettük volna be azt; de ily alakban, melyben az írva van, ellenkezik lapunk eddig még megtartott irányával; személyeskedni nem akarunk s a polemianak ily szerű kérdésekben egyáltalában nem nyitunk tért. Az igazság útja lapunkban zárva nincs, s ép ez okból kötelességünknek tartjuk ki nyilatkoztatni, hogy végére járva a dolognak, a sérelmes vámolásnál — nem mint a közleményben megjelent — 28, hanem csak 26 kr. vétetett; tehát 2 kr. a differencia. Megengedjük azt is, hogy tarifa szerint vétetett az utóbbi összeg, s az esetben a vámost zsarolással nem vádolhatjuk. Különben a közlemény éle nem is annyira a vámos, mint általában az oly sokszor elítélt kövezetvámorendszer ellen irányul, s az egy vámos, miután eljárása előjáráságilag van helyben hagyva, ugy hisszük legkevésbbé sem lehet találva. Vámosaink ellen már több ízben merült fel panasz, s ép ebből látszik, hogy kellőleg ellenőrizve nincsenek. Lehet, hogy az egy vámos e tekintetben csak kivétel, s ha az, bizonyára kiténtetésre érdemes pályatársai felett. Ennyit a fennforgó vámolási ügyről, s azt ezennel befejezzünk is nyilváníttuk.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-dik évi nov. 30-án és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő
(Folytatása és vége.)

Dr. Endes Gábor k. t. r. b. által.

Gr. Haller György b. Szentkereszti szül. gr. Haller Anna e. kártérítés, Boros József s társai Szentgerlicze község e. egy erdőrészt, Szentpéteri Anna Janka Lajos e. 550 frt váltókövetelés, Malos Boldizsár s neje Szakács Károly s t. e. egy beltelek, Bogdán János Zakariás Ferencz s t. e. szerződés megsemmisítése, Derzsi Sándor Derzsi Lőrincz és t. e. szerződés megsemmisítése, Sándor József Dániel Károly e. számadás, Bousnern Guidó Barok Károly e. előjegyzés igazolása, Fogaras város községe Fogaras hely. hitű egyház e. tulajdonjog, Bart Mihály Theis György e. előjegyzés iránti perük.

Déési Earkas k. t. r. b. által.

Grünfeld Simon Munkács Sigmond e. 170 frt váltó pere, Bürger Leopold Munkács Sigmond e. 250 frt, Felszegi Károly Moldován Kontráttye s társai e. 1454 frt, Dr. Visziák Antal Klein Mórítz e. 44 darab arany váltópere, Bucher Miksa Tischler Májer e. zálogjog átkelése, Hurdukás Nasztaszia s t. Kiss József e. zálogváltás, M.-Vásárhely város községe Márk Márkus e. haszonbértől elmozdítás iránti perük.

Pogány Károly k. t. r. b. által.

Förster Henrich Neámz Juon e., Jövedicsi Karácson Antal ungur Stéfán e. visszahelyezésért, Solymosi Farkas Lőrincz Libej Gyorgye e., Magyarai Márton, Ferenczi Elek e., Tódorfi Bogdán Tamási Antalné e., Morár Juon Csia Nasztazia e., Buzogány Benedek Buzogány János e. Buda Józsefné Zudor Elek e. visszahelyezés iránti perük.

II. Tanács polgári ügyekben.

Tribusz Antal k. t. r. b. által.

Török József Török Miklós e. som. vh., Lázár Róza Pál József e. 32 frt 60 kr, Márton József Miklós Mózes e. kártérítés, Veigel Antalné Ferencz György e. som. vh., Bence Sándor Bence János e. kártérítés, Kristóf András Vajda Mihály és társa e. birtokháborítás, Tóth Istvánné Bojér Józsefné e. 4 frt 80 kr, Transcheufels Ferencz Luckhárdt Luiza e. 120 frt 73 kr, Ádám Károly Rossu aliás Szinte Katalin e. 47 frt 71 kr. iránti perük.

Sándor János k. t. r. b. által.

Moldován Samoilla Posorta község e. 72 frt 9 kr, Scheuer Florián Jonásku Paparadu és Toma Boér e. som. vh., Márei Máthei Prekupné Moldován Samoila e. som. vh., Kosch János Bőjte László hagyatéka e. 70 frt s járuléka, Horváth Ferencz Horváth Elekné hagyatéka ellen 78 frt 45 kr, Fléser Juon Sztaiiku Juon e. 200 frt Pap Péter Nyegrille Dumitru e. 90 frt, Popovics Pétru Lung Ambrozia e. som. vh., Bárbu Tamás Boér Gavril e. som. vh., Tamás Gábor Boér Gavrilla e. birtokháborítás, Max Sarolta Boér Gavril e. birtokháborítás, Ludu Ilia Ludu Juon e. birtokháborítás, Dobriu Jósé Juon Zachiu Popa e. 11 frt, Mátzénau Gyuláné Böldi Gabriella s t. Koncz János e. 7000 frt iránti perük.

Pipos Péter k. t. r. b. által.

Bartha Lajos Csergedi József e. 40 frt 49 kr váltópere, Gyertyáni Ede csödügye, Lázár Antal Biró Lajos e. 104 frt 17 kr, Schuller Márton (Necula Tódor e. 24 frt, Goteschling András, Schusztér András e. 85 frt, Haim Karl auer Martiu e. 196 frt, Russu Ilia Russu Jovú s t. e. 6 frt, Fleps Johánn Darst Mathiás e. 30 frt, Fleps Johánn Capelneanu Toma és t. e. 20 frt, Gast András Riffelt Johánn e. 36 frt iránti perük.

Petri Ádám k. t. r. b. által.

Bodola János Vermescher Mihály s társai e. igényper, Pál Mimi Szigethi Mihály hagyatéka 400 frtos váltó, Urechie Mária Urechie Grigorie s társai e. örökrész, ifj. Buha Tódor Rosenfeld Samu e. 60 frt 73 kr, Burdács Alajos kir. kincstár e. bértől elmozdítás, Lászlófi Ferencz Transz Frigyes e. 14 frt számlatartozás, öz. Hatházi Andrásné Vonó János s t. e. 16 frt, 36 krajczár iránti perük.

Szolga Miklós k. t. r. b. által.

Jakabházi József s t. Butyka Lajos s t. e. birtok kiigazítás, Botskor Mihály Balázs Lajos és neje hágya-

téka e. 600 frt o. é. s járuléka, Damó Ferencz Lőrincz Sándor e. tulajdonjog, Strull József s t. Madaras István e. 1500 frt, Biluska Jakab Burger Mihály e. 35 forint, Boér József Kiss Dávid e. kártérítés, Máthé Izsákné Orbán József e. 120 frt, 80 frt és ismét 80 frt s járuléka, Bereczki Ferencz Márton János e. 76 frt s járuléka, Nagy Mózes s t. Burger Márton e. haszonbértől elmozdítás, Czigler András Filipi Gyula e. 15 frt kártérítés, Kiss István, mint fia gyámja Macskási Márton e. 11 frt 60 kr, Kárvázi József csödtömege Taub Benedek e. 5 frt 30 kr, Vincze József Szarukán Tamás ellen szerződés teljesítése, a Görög csödtömeg Virág István e. 7 frt 70 kr, Vajna Károly Butyka Tamás e. 7 frt, 5 frt és 33 kr, Berkó Móisze Rádu Józsefné e. 40 frt s jár. iránti perük.

Istvánffy Pál k. t. r. b. által.

Szabó Domokos Csáki Józsefné s t. e. 1834 frt, 63 kr kárpótlás, öz. Horváth Dánielné gr. Toldi Katalin Gyarmathi Ferencz e. sőhelyezés, Solymosi Károly és neje Szabó István és Orbán Ida e. 130 frt s járuléka, ifj. Merza János öz. Máthé Izsákné e. 560 frt s jár. Benjámín Izrael ifj. Vámos Sándor e. 150 frt haszonbér, Issekutz Gergely Marschalkó Ferdinand hagyatéka e. bértől elmozdítás, Sándor András Szőke János e. 50 frt s járuléka, Zöld Ádám Hermán Firnel e. 50 frt haszonbér, Hodgyai János Tóth Ferencz e. szavatosság, Máthé Lajos Csép Lajos e. 8 frt 40 kr s jár., Gábos Mózes Biró Sándor e. sőhelyezés, sz.-udvarhelyi 5-ik halottitársulat Szilágyi István s t. e. 20 frt s jár., Hersch József Rozman Jakab e. kártérítés iránti perük.

Illyés Károly k. t. r. b. által.

Özv. Albert Mihályné ügyvéd Benkó József e. fekvők, Amberbaj Albert csödügye, Simedru Petru Popa Onika e. egy szántóföld, Bógya Dionisie s társai báró Györffy Sigmondné s társai e. tulajdonjog, román. cath. papi nevelde öz. Fischer Ferenczné e. tulajdonjog, Moldován János Tóth János ellen csereszerződés teljesítése iránti perük.

III. Tanács büntügyekben.

Nagy Samu k. t. r. b. által.

Véber Mihály tolvajság, Senchia Moisze s t. súlyos testisértés, Raducz Juon s társai tolvajság, Fejér Moki András testisértés, Dina Károly s t. becsületsértés, Apateán Anna becsületsértés, Moholga Mária közbiztonság, Szalomia Peczanó lopás, Muntyán Juon lopás, Veress József testi s becsületsértés, Biró Sándor testisértés, Lőrincz Ambrusné testisértés, Gáll József becsületsértés, Aunika György s t. testisértés, Bőcz Károly lopás, Nánási Róbert s t. becsületsértés, Detsán Luka súlyos testisértés, Kanda Felix becsületsértés iránti büntügyök.

Vajda Simon k. t. r. b. által.

Kósza József kihágásos ügye, Juhos István kihágásos ügye, Manusán István kihágásos ügye, Mai János s t. kihágásos ügye, Rechert Mihály kihágásos ügye, Véber András kihágásos ügye, Mark Gligor s társai nyilv. erőszak, Grünstein Ida tolvajság, Emerich Mihály tolvajság, Buduriánu János rablás iránti büntügyök.

Popovics Servian k. t. r. b. által.

Maierutz Juon George becsületsértés, Pepelea Atym s t. testisértés, Baltres Sónia becsületsértés, Sittengruber János becsületsértés, Moluz Katharina becsületsértés, Padareanu Olimpia testisértés, Chirika Juon súlyos testisértés, Czerbu Vaszilie becsületsértés, Kermer Tódor testisértés, Kovács Albert közbiztonság elleni kihágás, Váncaza Lajos s t. életbiztonság, Simoni Nicolai Boldizsár becsületsértés, Cicoiu Moises s t. lopás, Arion Alexon s társai tolvajság, Szucs Eftimie tolvajság iránti büntügyök.

Antalfy Gábor k. t. r. b. által.

Pópa Prekub s társai becsületsértés és idegen tulajdon rongálása, Szilágyi Sándor közintézetek e. kh., Szatmári Ferencz becsület biztosság, Zsögön Ilona becsületsértés, Rohmann János testisértés, Márk Beniaminné Csorla Rózália becs. bizt., Dick Jónás becsületsértés, Marosán Stéfán becsületsértés, Mantsch Mihály becsületsértés, Tódor Felix vagyonbiztonság, Dobordán Ferencz becsületsértés, ifj. Felszegi János vagyonbiztonság, Lichtenstein s társai testisértés, Stern Leopold testisértés, Farkas István s társai testisértés, Pap János és Szabó Ferenczné becsületsértés, Hermán Georg súlyos testisértés, Kuti István és Kelemen György Balog testi biztosság iránti büntügyök.

Spech Adolf k. t. r. b. által.

Halmágyi Sámuelné becsületsértés, Kis Márton s társai becsületsértés, Stani Burszán s t. lopás, Mikle Nicolai s t. lopás, Kisseli Regina becsületsértés, Hasselbauer Anton becsületsértés, Pap János becsületsértés, Maier Ádám lopás, Krisztea Vaszi s t. lopás, Reithofer Lajos becsületsértés, Mokán Anna becsületsértés, Sloboda Mártha becsületsértés, Botta Nicolai s t. lopás, Essig János becsületsértés, Fekete Pálné becsületsértés iránti büntügyök.

Sztoyka Antal k. t. r. b. által.

Kosztán Ilisia rablás, Zsurzs Nicolai s társai tolvajság, Filip Alexa s t. tolvajság, Oprisán Gyorgye s társai súlyos testisértés, Toma Gligor s társai tolvajság, Munteán Áron emberölés, Cosián Avram s t. testisértés, Munteán Tódor becsületsértés, Bardócz Albert becsületsértés, Boér Juon lopás, Bichinu Bukur Cománu becsületsértés, Ferenczi István s társa testisértés, Enyedi Ferencz becsületsértés, Palken Gyorgye testisértés, Dodó Sámuel testisértés, Cziezer Éva testisértés, Campeán Petru testisértés, Kovács Albertné becsületsértés, Puskáriu Alexandru becsületsértés, Butyka Lajosné becsületsértés, Hutter József testisértés, Kudor Mártonné becsületsértés, Sierbu Vaszilie becsületsértés iránti büntügyök.

Mégai Ferencz k. t. p. b. által.

Gaine Petru lui Simion rablás, erőszakos nemi közösülés és tolvajság, Knál Zsuzsánna tolvajság, Rakovics Ágoston sikkasztás, Nándra Nándra Andronicu család, Kutus Vaszi s társai gyűjtás, Illyés Gábor sikkasztás, Plajer Mártha s t. becsület biztosság, Tinka János s t. életbiztonság, Hárhaj Georgné Marinca becsületbiztonság, Urechie Toma tulajdon és közintézetek elleni kihágás iránti büntügyök.

Dr. Dózsa Miklós k. t. p. b. által.

Florea Balsánu súlyos testisértés, Kujbus Juon s neje becsületsértés, Logikán Ilia testisértés, Dolba Gavril testibiztonság, Puskás Alexa testibiztonság, Fotta György lopásbani részesülés, Moldován Dumitru testisértés, Moniásze Iftin vagyonbiztonság, Negura Anna s t. becsületsértés, George Pável Armeanu s t. lopás, Lázár Zakariás becsületsértés, Balog Károlyné becsületsértés, Fábian János becsületsértés, Veres György vagyonbiztonság, Parathi Anna becsületsértés, Duruleszk Gyorgye becsületsértés, Margineanu Danila rablás, Rosenstein Gidali életbiztonság, Zsigmond Dénes s t. becsületsértés, Dimbe Tódor lopás, Ganea Jósit s t. lopás, Hering János becsületbiztonság iránti büntügyök.

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

Főmunkatárs:

DOBAI ALBERT.

(76)

(1—3)

MEGHIVÁS rendkívüli közgyűlésre.

Az „Erdélyi kereskedelmi- és hitelbank“ részvényesei az 1874. deczember hó 15-én délelőtt 11 órakor a bank helyiségében tartandó rendkívüli közgyűlésre tisztelettel meghívottnak.

Ezen közgyűlés tárgya:

A lemondott választmányi tagok helyett újak választása.

A közgyűlésen személyesen vagy meghatalmazottjaik által résztvenni szándékozó részvényesek kötelesek öt nappal a közgyűlés előtt részvényeiket (illetőleg ideiglenes elismervényeiket) a társaság pénztáránál innen nyerendő térítvény és beléptijegy mellett letenni.

M.-Vásárhelyt, 1874. novemb. 24-én.

A választmány.